

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

- Pe an . . . . . l. n. 48
- Pe 6 luni 24
- Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

- Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii *Hansen* & *Yugler* în Vienna, *Walfachgasse 10.*
A. Oppelik în Vienna, *Stubenbaesi 2; Rudolf*
Masse în Vienna, *Beilerstätte 2; Vincens*
Hrdicka în Vienna, *Teinfaltstrasse 17; Philipp*
Job în Vienna, *Eschenbachgasse 11; J. Lang*
& *Comp.* în Pest și *Havas-Laffitte-Bullier &*
Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas.)

Constantinopole. 20 Martie 7 ore seara.

(Sosită abia la 23 Martie, la 12 ore noaptea).

Deputații și senatorii au depus jurământ. Ei vor discuta săptămâna aceasta udrerea între Sultan. Desbaterile publice vor începe luni.

Delegații muntenegreni așteaptă necontent noui instrucțiuni.

Constantinopole. 21 Martie 9 ore seara.
(Sosită tocmai la 23 la 13 ore și jumătate).

Delegații muntenegreni au făcut cunoscut lui *Sufret-Paşa* că principele *Nikita* renunță la portul *Spizza*, precum și la rîpa dreaptă a *Moracei* și că cere numai districtele; *Nicsicî*, *Kuci* și *Kolacin*, cu dreptul de navigație pe *Boiana*.

Consiliul de miniștri a examinat aceste noui propuneri; se asigură că Poarta va persista a refusa cedarea districtului *Nicsicî*.

Constantinopole 22 Martie 7 ore seara.

(Sosită tocmai la 24 la orele 7 dim.)

Dificultățile ce împiedică înțelegerea între Turcia și Muntenegru provin mai cu seamă din persistența prințului *Nikita* în cererea districtului *Nicsicî*, ce Poarta refuză a-l ceda.

Armistițiul s'a prelungit până la 13 Aprilie.

Constantinopole. 23 Martie seara.

(Sosită abia la 24, la orele 9 dim.)

Principele *Muntenegrului* a făcut cunoscut prin depeșă că acceptă prelungirea armistițiului până la 13 Aprilie. Negociațiunile continuă.

Anglizerii se silesc a aduce înțelegerea între Turcia și Muntenegru.

Vienna, 23 Martie 5 ore seara.

Se telegrafiază din *Petersburg* ziarului „*Politische Correspondenz*” cu data de mai sus:

Negociațiunile ce se urmăresc la *Londra* pentru subsemnarea protocolului mai mai nă căzut. Guvernul rus nu va consimți nici o dată de a face să intre în protocol clauza relativă la desarmarea armatei de la *Sad*. Insinuățiunile ce *Anglia* a făcut în această privință au fost categoric respinse. Dacă *Anglizerii* stăruiește, ori ce negociațiunile ulterioară rămâne nulă.

Generalul *Ignatieff*, care trebuia să sosească astăzi la *Paris*, va pleca îndată spre *Vienna*.

Atitudinea *Anglizerii* pune din nou la întindul plan alianța celor trei împărății. Negociațiunile ce pot rezulta din aceasta, sânt semnlate ca iminente.

BUCUREȘCI 13 MARTIE

Raportul prezentat Camerei din partea Comitetului de acuzare a foș-

tilor miniștri se compune din 3 volume în quarto. Cel d'antîia, de 250 pagini, cuprinde în 9 părți puntele de acuzare în contra fie-cărui ministru. apoi vine regimul presei și în partea a 11-a, concludiunea, ce o reproducem mai jos. Volumul al 2 lea (de 266 pagini) cuprinde depeși și hârtii aflate cu ocazia perchișiilor. Volumul al 3-lea (de 430 pagini) depozitii și reproduceri de acte oficiale.

Indată ce vom fi citit cu de amănuntul această voluminoasă publicare, vom arăta sensul și valoarea ce ea poate avea ca act politic, fără a prejudica întru nimic însăși chestia personală a miniștrilor a căror acte sunt puse în desbatere.

Un lucru îl putem însă spune de pe acum: rezultatul acestei necalificabile publicări va fi cu totul altul, de cât par a-l aștepta radicalii.

De oamenii inosperimentați și obscuri, ca acei 6 membri ai Comitetului de acuzare, care au fost mai activi în această afacere, nu avem trebuință a ne preocupa.

Dar suntem în drept a ne mira de puținii oameni mai cugetători, ce se vor fi aflând și în partidul radical; suntem în drept a ne mira cum de aceștia au putut să nu prevadă urmările unei asemenea procedări!

După convingerea noastră, prima urmare va fi restabilirea partidului conservator în mai mare tărie, de cât a avut-o ver-o-dată.

A doua urmare va fi îsbucnirea unei cereri de satisfacere așa de energică, în cât deja de astăzi ea trebuie să devină obiectul celei mai serioase meditații pentru toți oamenii înțelepți, spre a o putea restringe la timp în marginile ei legitime.

Am vorbit de numirile făcute de d. *Brătianu*. Actele mari ale acestui mare ministru sânt așa de numeroase în cât tot-d'una scapă câte unul din vedere. Așa, am uitat numirea cea mai importantă făcută de d-lui: aceea a d-lui *Candiano* ca prefect de *Dolj*. Acesta, precum

se scie, este fratele d-lui *Candiano* Popescu deputatul: același principii, același aspirații. A vorbi despre unul din ei, este a vorbi despre cel-alt. Singuraosebire între ei este aceasta: deputatul este cugetarea, prefectul este acțiunea. Unul se completează prin cel-alt. Dar să lăsăm aceste lămuriri, știute de toată lumea.

Nu că d. *Candiano* nu va fi un prefect tot așa de bun, sau mai bine zicînd, tot așa de mediocru ca mulți alții; însă numinația sa are o importanță mai mare.

Toată lumea își amintesc că în 1870 August, d. *Candiano* Popescu a proclamat în ulițele *Ploescilor*, cu armele în mînă, deșanța *Domnitorului Carol I* și un fel de republică sub presidenția generalului *Golescu*.

Nominația dar a d-lui *Candiano* în postul de prefect, adică de reprezentant direct al puterii executive, nu poate însemna de cât două lucruri: sau că guvernul actual a probat purtarea d-lui *Candiano* Popescu din 1870 și declară că ar fi fost folositoare țerei îsbucnirea acelei mișcări revoluționare, sau că este bine a se câștiga prin funcțiunile și prin resplătă bănească, acei oameni destul de îndrăzneți pentru a recurge la mijloace revoluționare în contra dinastiei actuale.

În primul cas n'avem nimic de zis. Faptul guvernului este logic, însă fie-ne permis a avea oare care teme când vedem că soarta *Domnitorului* este încredințată acelor oameni cari socotesc detronarea lui un fapt național și util.

Dar în cazul al doilea, nu este oare lucrul cel mai demoralizator și mai neconest, d'a deschide un fel de concurență d'asemenea natură?— și d'a spune tinerimii întregi, că cel mai bun mijloc d'a sosi la funcțiuni înalte, la onoare și la bani, este desprețul ori-cărui legi și autorității, pamfletele, calomnia, și în cele din urmă, dacă le dă mîna, chiar conspirația și revoluția?

Țara noastră este jună și d'abin se deșteaptă la viața politică. Când vede dar pe unul ca d. *Candiano*, lipsit altminterea de ori-ce capacitate și cunoștințe, devenind prin asemenea mijloace azi prefect, mâne deputat și într-o zi poate ministru în republică,— cine nu va preferi această cale care nu cere nici talent, nici muncă, în locul căilor atît de spinosale ale studiului, ale

lungelor serviciu și ale lungii așteptări?

Asemenea acte nu sânt dar numai o rea nominație, care n'ar avea nici o importanță pe lângă altele multe, sânt demoralizarea și corupția publică. Înălțate la gradul unui princip de guvern, sânt în sfârșit compromiterea cea mai sigură a viitorului acestei țări, căci o vedem că i se dă de acum deprinderi și moravuri mexicane.

Altă speranță avem de sigur *Românii*, când stabileau în țara lor monarhia constituțională!

CONCLUȘIUNILE RAPORTULUI COMITETULUI DE DARE ÎN JUDECATĂ

FOSTILOR MINISTRII

Articolul I.

Se mîntine acuzarea în privirea preveniților: 1. *L. Catargi*, 2. *Alexandru Lahovari*, 3. *Ioan Em. Florescu*, 4. *T. Maiorescu*, și 5. *P. Mavrogheni*.

Pentru că cel I-ii:

În comună înțelegere cu colegii săi mai sus numiți, a abuzat de puterea sa spre a falsifica alegerile și a lipsi pe cetățenii de liberul exercițiu al drepturilor lor civice, în acest scop întrebunțind și forța publică contra pacinicilor cetățenii; cari fapte contrare Constituțiunii sânt prevăzute și de art. 93, 96, 106, 107, 147 și 157 din codul penal.

A violat art. 14, 21, 24 și 25 din codul penal prin oprirea magistratilor de a-și îndeplini datoria și prin suspendarea cursului justiției.

A falsificat listele electorale.

A făcut presiuni în alegeri.

A concentrat forța publică, numai în vederea de presiuni în alegeri.

A făcut aducere de alegători cu sila la vot și sequestrări de alegători.

A făcut corupțiune în alegeri.

A făcut presiuni asupra conștiinței cetățenilor funcționari în alegeri.

A violat secretul votului.

A pus candidaturii oficiale fără știrea însăși a candidatului.

A ordonat arderea corespondenței telegrafice.

A pus în masă cetățenii sub privegherea polițienească.

A luat dispozițiuni restrictive în privința intrărilor publice, garantate prin art. 26 din Constituțiune.

A violat dreptul de petițiune, garantat prin art. 28 din Constituțiune.

A ordonat persecuțiunii în contra presei,

a cărei libertate este garantată prin art. 24 din Constituțiune.

A falsificat listele și alegerile comunale.

A comis aceleași presiuni în alegerile consiliilor județene.

A violat art. 103, 109 și 110 din Constituțiune și a risipit banii publici, prin impunere de ziar particulare și prin tipărirea unor din ele în imprimeria Statului.

A impus dări nevotate de Corpurile Legiuitoare și nesancționate de Domn, în contra art. 108, 109 și 110 din Constituțiune.

A făcut a să vîrsa sîngele cetățenilor bivolarii din *Giurgiu*, la 20 Martie 1873.

Pentru că cel de al 2-lea, pe lângă ingerința în alegeri:

A amenințat și ademinit, prin numiri, destinuiri și permături, pe funcționari, în scop de a înrîuri și violența pe alegători, punând cu aceasta, justiția la ordinele administrațiunii.

A călcat art. 29 din Constituțiune lucrînd la suspendarea aplicațiunii lui, prin reintroducerea autorizațiunii de dare în judecată a funcționarilor publici,— fapt prevăzut și de art. 99 și 151 din codul penal. A suspendat cursul justiției în mai multe procese civile și criminale.

În privința celui de al 3-lea, pe lângă violența în alegeri, pentru:

Călcarea legii bugetare și a celei de contabilitate generală a Statului.

Virimente.

Cheltuiri peste creditele deschise ministerului de reșebel.

Contractul cu d. *Lemaitre* și *Bergman*, pentru spălutul și întreținerea efectelor de rufărie ale spitalului militar din *București*.

Contractarea ilegală a clădiri cazarmelor armatei permanente, votată prin legea din 2 iunie 1875; și angajarea a doi artiști spre a face planul și desenul acelor cazarme.

Risipa banilor publici.

Violară diferitelor legi militare și a regulamentelor de administrațiune și contabilitate publică.

Impunere de dări nevotate de Corpurile Legiuitoare și nesancționate de Domn.

Violară alegerilor comunale și județene.

Vîrsarea sîngelui cetățenilor bivolarii de la *Giurgiu*.

Asupra celui de al 4-lea, pe lângă ingerința în alegeri, pentru:

Numiri și permături de a dreptul a membrilor corpului profesoral, în contra legii și fără a fi ascultat consiliul permanent al instrucțiunii publice.

Risipă și deturmare de bani publici.

Călcarea diferitelor legi și regulamente de administrațiune publică.

PARTEA LITERARĂ.

MAGHIARI ȘI MAGHARISM I)

Urmare.

După anul 1866 puterile se împarte în *Austria* ast-fel, că maghiarii sânt singurul popor, care nu poate fi bătut de stăruințe împotrivate cu interesele imperiului. Ei sânt un popor, care întreg este așezat în imperiu; cele-alte elemente sânt fracțiuni de popoare, care pot fi bătute de tendințe de soluțiune. Ast-fel e drept și bine, că poporul maghiar s'a urmeze a reprezenta imperiul.

Are însă acest popor puterea spre a purta o sarcină atît de mare și este el politicește destul de matur spre a ști ca s'ăși aleagă elementele cu care s'ăși sporească puterea?— Nu! Era destul să arunce o privire asupra chărții etnografice a *Ungariei* spre a se încredința, că în această

Ungarie este o populațiune așezată la cele mai importante puncte ale imperiului și spre a-și repeta cuvintele „ein Schatz und wahres Kleinod des Durchlauchtigsten Erzhauses.” Sânt trei milioane de români așezați în liniile *Carpaților* și în vecinătatea unui mic stat român, ce tocmai se urzi.

Acesta nu e un popor, care pierice unul, care se reivesce intrînd în nouă fusă de viețuire. Nu se cerea prea mult bun simț politic spre a înțelege, că rolul maghiarilor nu este de a înstrăina pre români din imperiu de frica statului vecin, ci de a câștiga pre acest stat pentru interesele imperiului de dragul românilor, ce sânt în imperiu.

Maghiarii ne bătuseră de ideea dacoromanismului. Da! se vor fi găsinde capete, care visează la această idee, se vor fi găsinde cu atît mai mult, de oare-ce maghiarii mereu ne silesc a ni-o aduce aminte. Dar nisece oamenii, care își dau aerul de a fi

„diplomați,” nu trebuiesc să umble după zise, auzite și visate. Realizarea acestei idei e topograficește și etnograficește peste putință, și dacă maghiarii și ar fi dat trudă, ei s'ar fi încredințat, că ori-cît de bunțam fi de gură, nu sântem un popor, care caută să ajungă luna cu prăjina. Întreaga noastră viață este dovadă, că sântem un popor, care mai bucurosu suferă, de cât să se încearcă a realiza un lucru, a cărui realizare nu este motivată în stările sociale.

Si apoi să nu uite maghiarii, că *Românii* în toate vremile s'au alipit cu credința necondiționată către *Dinastia Hasburgilor*. Nu este în viața lor un singur act, care ar fi fost îndreptat în privința imperiului. Bine și rău ei au primit cu de o potrivă supunere și iubire. Au fost asupriți și s'au plîns; nici când însă în amărăciunea lor ei nu au mers până a se rădica cu vorba ori cu fapta în contra împăratului. Chiar astăzi, după zece ani de administrațiune maghia-

ri *Moțul*, *Mocanul* și *Crișianul*, supus cuvîntului împărătesc, ar uita frăția și ar fi gata să apere strămoșii *Carpaților* contra ori-cărui vrăjmaș al împărăției. Un asemenea popor trebuie să fie menagiat; simțimentul de credință, cu care el se alipește către tron, trebuie să fie întărit, ează nu slăbit.

Din adins însă maghiarii au căutat să ne depărteze de reazemul nostru firesc și să facă tronul pătaș de nedreptățile și de jgnirile, ce sufeream de la deșșii; din adins au căutat să ne înfățișeze ast-fel, în cât să nu mai părem vrednici de ocrotire, și din toate puterile să lucrât spre a ne lipsi de speranțele într'un viitor dorit. Numai cu căți-va ani în urmă era vorba că înălțimea *Sea Regală* și *Imperială*, principele ereditar, să învețe românește. Maghiarii au mers în nechibăzuința lor până a abusa chiar și de această întemplantare, spre a lovi în aceea, ce este mai sânt în viața noastră politică.

Noi scim însă, că de acolo de unde ne-a venit tot binele, răul nu ne poate veni. Sufletele ne sânt rănite, dar scim că loviturile din care au urmat ranele, nu vin de cât de la aceea, care tot d'una nu stărui să ne rănească. Nu sântem de o potrivă cu maghiarii, care nu mai atunci sânt credincioși, când li se dă, ce pretind; iar când nu li se poate da, uită în necumpătul lor tot, ce e sânt în lume.

Nu de mult era o vreme, în care maghiarii se aflau într-o stare cam de o potrivă cu a noastră. Si ținem minte, cât de desmățată și de ne-loială era întreaga lor atitudine. Si pentru a-i caracteriza în puține cuvinte, le vom aduce aminte un cântec maghiar, de care astăzi însiși se vor rușina și care cu căți-va ani în urmă era cel mai popular:

„Ezer nyolez azaz negyven nyolez,
... dinya esöz:
Istancia a hasznaja.
Windschgrätz a kutyajja.

1) Vezi „Timpul” No. 41 și următoarele.

SENATUL

În privința celui de al 5-lea, pe lângă violarea Constituției, pentru:
Falsificarea situațiilor financiare.
Răpirea de bani publici.
Vânzarea a 15,000,000 lei obligațiuni lomeniale, prin călcarea legii de contabilitate publică a Statului.
Călcarea legii vamale și a celei a băutorilor spirtoase.
Aprovisionarea ministerului de finanțe cu hârtie filigranată pentru serviciul timbrului și înregistrării pe anii 1872, 1873 și 1884, în mod ilegal.

Articolul II.

Articolul III.

Articolul IV.

Articolul V.

Articolul VI.

Articolul VII.

Articolul VIII.

Articolul IX.

Articolul X.

DIN AFARA.

Actele diplomatice relative la pacea turco-serbă.

Serbia, cunoșcându-și poziținea, cantă prosperitatea sa în marea productivă. Inamică tuturor agitațiilor, cari ar fi păgubitoare dezvoltării sale morale, intelectuale și comerciale, a creat legi severe pentru a impiedica înființarea de societăți secrete, cari urmăresc idel subversive, cum'a re- prima formarea de bande inarmate, menite de a semăna turbării în provinciile invecinate. În adevăr, în tot timpul lungel perioade de la întemeierea principatului supt Sultanul Mahmud până în timpii din urmă în Serbia formarea de bande armate nu numai a fost necunoscută, dar nici societăți secrete n'au existat, atât de adevărat că legiurile interne, cari de alt-fel stău în concordantă cu dorințele poporului serb, au fost tot-d'a-una de ajuns pentru a opri năcerea acestor fel de elemente turburătoare. Societățile secrete la cari face alușione Poarta și-au avut originea și reședința aiurea, eără nu în Serbia. Dacă în timpii din urmă, când acele legi ale principatului au fost neputincioase, s'a iscit o situație fașastă pentru toate interesele, asigurările ce au onoare a le face supt- semnații guvernului imperial au tocmăi destinate de-a pune un capăt acestui situațunii, restabilind pacea și bunele relații între Curtea suzerană și a da acelor

laj be hauczut a nemet,
Hogy a fene enné meg
A töljёт a mój,
Meg az oldalbordajat! 1)

Asemenea cântece, capetele noastre nu sunt capabile a ascodi. Chiar limba română nu ar putea suporta asemenea monstruozități. Si spre a caracteriza politica firească a poporului român, voi pune alături de cântecul maghiar, singurul cântec politic popular, pe care l'avem. E tradițional și astăzi mereu cântat:

N'am nici pâne, n'am nici sare,
Toate le-a dms darea mare,
Darea mare ce m'apasă,
De stă sufletul să-mi iasă.
Vine birul cu carul,
Duce-mi toate las' amarul,
Duce-mi guba și buhaiul,
Duce-mi pita și mălaiul.
Mi-șgi da copii la școală,
Dar nu-i pot cu traista goală.
*Înkățate împărțate,
Fă-ne și nouă dreptate!

(Telg. Român.) (Fine.)

1) Anul 1848, (Impăratul) pândar de pe-
peză, Isaiach îi slugă și Windischgratz
câne. Hei, dar ticălos e neamul, mânca-
l'ar boala să l' mânance, și plămânil
și scatul și coasta.

legi ocrotitoare ordinii publice, vechia și incontestabila autoritate și putere pentru marele folos chiar al Serbiei.

„Sublima Poartă dorește ca: „independența de libertate religioasă, Armenii gregoriani și catolici și Evreii să se bucure în Serbia de aceleași drepturi și privilegii ca și pămăntenii.“

„La dorința de toleranță religioasă, manifestată într'un mod atât de generos de Sublima Poartă, suptsemnații replică că legiurile interne nu cunosc nici o excepție, întemeiată pe religione; că n'au existat nici o dată în Serbia Armenii, gregorianii sau catolici; că toți cetățenii serbi să bucură de aceleași legi civile și politice; că Evreii, supuși Serbi, nu sunt privilegiați de ele, afară d'o singură restricție, care este d'na nu se putea așeza în intrul țării, eără pe viitor nu vor fi tratați altfel de cât cetățenii serbi cari aparțin altul rit de cât celui ortodox. Suptsemnații se simt fericii d'na putea arăta că marele principiu al libertății religioase inerente regimului interior al principatului a fost în toți timpii un bun pentru toți cetățenii serbi fără deosebire de culte; ei se simt fericii d'na fi stabilit pe bazele indicate deplina înțelegere între Sublima Poartă și guvernul princiar intru tot ce privește condițiile restabilirii statului-quo, cari au fost mai înainte notificate la Belgrad.

„Suptsemnații, în calitatea lor de plenipotențieri ai principatului și cu însărcinarea d'a reinoui în modul cel mai formal espresionea lealei fidelității a principelui și a poporului serb către augusta persoană a M. S. Sultanul, nu eită a declara guvernului Sublimei Porți că înălțimea sa principale Milan e gata d'a confirma direct explicațiile și asigurările ai căror interpreți sinceri au fost denșii în numele său; prin urmare suptsemnații speră că Alteța Sa marele vizir va bine-voi a provoca liberarea unei Iradei imperiale, care să restabilească starea de mai înainte de rebel și care să dispună ca oștirile imperiale, în termin de 12 zile începând de la data de astăzi, să se retragă peste linia de demarcație și că această linie să se restabilească așa cum a fost înainte de ultimele evenimente.“

Constantinopol 16 (23) Febr. 1877.
(Semnații) P. Kristić, D. Matić.

Astăzi, 16 (23) Febr. 1877, delegații înălțimei sale principale Serbiei, d-nii Filip Kristić și Matić, intrunindu-se în ședință la escelența sea ministrul afacerilor străine, au declarat că cred a fi ajuns la sfârșitul lucrărilor lor și că s'a stabilit înțelegerea cu escelența sa ministrul primitiv cu nota explicativă predată de denșii Înaltei Porți cu data de 16 (23) Febr. 1877.

D-nii delegații au declarat prin urmare că în virtutea deplinei puteri ce li s'au conferit de guvernul princiar, ei confirmă dorința zisului guvern de-a vedea restabilind-se relațiile cu curtea suzerană pe baza „statului-quo ante.“

Esceleța sa ministrul afacerilor străine a declarat din parte'i în numele Înaltei Porți că va lua act de zisa notă explicativă revăzută; că guvernul imperial oțărise a restabili relațiile sale cu principatul Serbiei pe baza „statului-quo ante“ și că această oțărire se va comunica principelui în formele nsitate până acum.

În această situație și în scopul de-a determina cât se va putea de explicit însemnătatea principului „statu-quo ante“ și de-a evita ori-ce neînțelegere care s'ar putea produce în această privire, se constată că în virtutea acestui acord s'au înțeles:

1. Că restabilirea „statului-quo ante“ însemnează, fără să mai fie nevoie de alte și mai lungi explicații, restabilirea completă și fără excepție a tuturor clauselor și stipulațiilor înscrise în haturile imperiale și în cele alte acte cari privesc pe Serbia și mai cu seamă hatul de la 11 Aprilie 1867 (6 Zilhije 1283) relativ la regimul forteretelor;

2. Că Înalta Poartă având deja acordată o amnistie deplină întreagă supușilor otomanii cari ar fi fost compromiși în evenimentele din urmă, guvernul princiar, din parte'i, acordă asemenea iertare și nitare Serbilor cari ar fi fost compromiși în aceleași nenorocite evenimente;

3. Că în termen de două-spre-zece zile cu începere de la data celor de față, trupele imperiale și trupele serbe vor deșerta teritoriul ocupat de ele în afară de vechiele linii de demarcație, pentru ca după trecerea acestui termen, autoritățile respective se poată reîncepe eșerciții legitime lor acțiunilor.

Despre cari s'a făcut îndouit act.
Semnații: Safoet, P. Kristić, D. Matić.

Telegrama principelui Serbiei către marele vizir 2 Martii 1877.

Am onoarea d'a informa pe înălțimea voastră că confirmăm și ratificăm pe deplin protocolul care conține bazele stabilite pentru restabilirea relațiilor între Sublima Poartă și Serbia, ast-fel precum a fost sub-semnat de delegații noștri speciali, d-nii Filip Kristić și Dimitrie Matić, precum și lămuririle și asigurările ce delegații au dat Sublimei Porți, și cari au avut de rezultat a restabili „statul-quo“, care exista între Sublima Poartă și Principatul până în luna lui Iunie anul trecut.

Serbia, reintrând ast-fel în deplinătatea drepturilor, privilegiilor și a imunităților de cari s'a bucurat până atunci, primesco cu un simțiment adânc de fidelitate îndatoririle cari decurg din firmanele emanate la diferite epoce, și prin cari curtea suzerană a arătat solicitudinea și încrederea sa față cu națiunea serbă și principele ei. Acum se cuvine ca M. S. Sultanul să proclame în mod oficial restabilirea relațiilor principatului cu puterea suzerană pe baza convenită.

Firmanul M. S. Sultanului.

După titlurile nsitate al Sultanului, se continue ast-fel:

Solicitudinea noastră imperială a avut tot-d'a-una de obiect tot ceea ce putea să contribuie la întărirea linișcei și la progresul principatului Serbiei, care face parte integrantă din imperiul nostru, și a asigura fericirea și prosperitatea locuitorilor ei. Imunitățile și privilegiile coprinse în haturile imperiale date la diferite epoce n'au avut alt scop de cât realizarea acestei dorințe. O probă vedită depe bună-voința noastră particulară pentru poporul serb, în considerațiunea fidelității sale probată față cu guvernul nostru imperial, s'a mai dat încă, mai cu seamă prin decisiunea în virtutea căreia păzirea forteretelor imperiale aflate în Serbia s'a încredințat principatului.

Legăturile de încredere și de sinceritate între principat și Curtea suzerană erău ast-fel întărite și dezvoltate din zi în zi mai mult, când, cu toate silințele guvernului nostru imperial d'a garanta ordinea de lucruri esistență, am fost foarte adânc mâhniiți văzând că nu fusese cu putință d'a preveni nenorocitele evenimente cari ameritară d'a turbura în mod profund atât situațiunea interioră a Serbiei, cât și situațiunea sea față cu Curtea suzerană.

În urma grabnicii primiri a propunerii de restabilire a linișcei, care s'a făcut de guvernul imperial în scopul d'na scuti pe Serbia de nenorocirile rebelului și care avea în vedere reîntoarcerea Serbiei la situațiunea care exista pentru dânsa mai înainte de evenimentele nenorocite din urmă, delegații d-voastră, prea onorabili d-nii Kristić și Matić, au sosit la Constantinopol cu depline puteri din partea d-voastră. În negoțurile ce au avut loc între denșii și Înalta noastră Poartă, ei au putut să dea verbal și în scris explicații și asigurări prin cari au garantat că conținutul firmanelor publicate la diferite date va fi observat cu scrupulositate, că îndatoririle cari fusese puse Serbiei, ca compensații pentru imunitățile și privilegiile principatului, vor fi esecutate, și că pe viitor nu se va permite nimic care ar fi de natură a turbura materialmente și moralmente bunele legături ale Serbiei cu guvernul nostru.

Aceste explicații și asigurări reinoid și întărind încrederea noastră imperială în fidelitatea și sinceritatea principatului și a poporului serbesc, am aprobat și ratificat restabilirea „statului-quo ante bellum“, și, precum iertarea noastră imperială a fost acordată tuturor acelora din locuitorii provinciilor vecine cari, pe timpul evenimentelor de cari a fost vorba, au fugit și s'au refugiat în principat, tot ast-fel a fost asigurată și reîntoarcerea pe la căminurile lor a locuitorilor principatului cari se refugiaseră la noi.

Suntem convingiți că d-voastră și poporul serbesc veți aștepta ceea ce s'a oțărît ca o probă manifestă despre încrederea noastră și de bună-voința noastră imperială față cu d-voastră, și că veți silii a stărua într'u severă îndatorire prin principatulul față cu guvernul nostru imperial, și ca consecință v'am liberat și trimis firmanul de față, revestit cu sancțiunea noastră imperială, pentru a proclama că pe această bază s'a stabilit „statu-quo ante“, și că s'au dat ordinele necesare celor în drept pentru ca să facă n se deșerta puntele de dincolo de linia de demarcație cari se găsesc în posesiunea armatei noastre.

Dat la 18 Safer, 1294, 20 Febr. (14 Martii) 1877.
(Românul.)

Ședința de Joi, 10 Martie 1877.

Ședința se deschide la 2 ore p. m. sub președința d-lui v. președinte Ioan Ghica.

D. Deșliu interpelază pe d. prim-ministru în privința unei telegrame ce s'a publicat prin jurnalele din țară și streinătate, prin care se zice că guvernul englez ar fi dojenit pe ministrul României în cesțiunea Israelitilor din România.

D. ministru-președinte. Răspunzând d-lui Deșliu arată că d-sa a esagerat importanța acelei telegrame. Ce a găsit mai tare într'omna a fost cuvântul de dojenit.

Telegrama pune într'adever cuvântul acesta, însă nu este decât o greșeală de traducțiune a unui cuvânt englez, care s'ar fi putut înlocui prin ori-ce altă espresione. D. Deșliu trebuia să pună acest cuvânt în carantină, și să n'oi dea curs tocmai în Senat, chiar dacă s'ar fi zis. D-lor, vă declar că ministrul nu a primit nici o dojană. Dară să presupunem chiar că s'ar fi găsit un ministru prea puțin diplomatic ca să facă o notă aspră guvernului. Ce voia d. Deșliu să facem atunci?

Să trimitem și noi un răspuns și mai aspru?

Dară atunci trebuia ca a dona zi să avem și arme și marină și tunurile gata și să plecăm la bătae.

Această diplomație poate s'o facă d. Deșliu, noi însă ne credem incapabili. Cât pentru faptul revoluțiunii de la Vaslui, s'a trimis două anchete de către d. Vernescu.

Rezultatul acestor anchete a fost că administrația a fost destul de corectă și nu este esact că prefectul ar fi ațâțat această revoltă.

D. Deșliu. Această telegramă a fost trecută nu numai în jurnale dar chiar în „Monitorul oficial.“ Cum se poate ca d-v, d-le ministru, să lăsați fără răspuns o asemenea scire intrată în țară. D-v, n'ați răspuns nici mie nimic categoric dacă ați primit vre un ordin de felul acesta și ce urmare a avut. Apoi d-ta n'ai văzut trei încercări ce s'au făcut aici în trei rânduri cu aceste revoluțiuni. Nu înțeleg d-ta că prin aceasta se aduce o lovitură partidului liberal care ori de câte ori a venit la putere a avut păcatul de a vedea asemenea revoluțiuni. Așa la 66 când s'a dărâmat sinagoga în București și d-v, erați ministru, așa la 83 când tot d-v, erați la putere, și acumi tot ast-fel. Apoi nu vedeți că acestea sunt manopere pentru a discreditata partidul.

(D. Deșliu este foarte des intrerupt în cursul discursului său). Și d-ta nu te gândești cel puțin să moralizezi majoritatea acestui Senat ca să nu mai mă intrerupă. (Iaritate).

S'a imputat acestei țări că este neospitalieră, că mânâncă de vii pe jidanii, și că morți tot nu l'lasă în pace, că chiar carul mortuar al unui ebreu ar fi fost violat și batjocorit! Aceasta ni se impută nouă, nouă cari suntem poate cei mai ospitalieri creștini din lume. Nu vedeți că acestea sunt nise invențiuni malițioase ale acelor cari vorcă rău partidului liberal?

Credeți d-voastră, d-le ministru că făcându-vă această interpelare, am voit să vă fac un bine, și d-v, suneți datori a'mi răspunde nu numai în interesul țării dar chiar în propriul d-v. interes.

D. ministru președinte. Eu am răspuns că nu puteam trata pe țărâm oficial o cesțiune sulevată numai cu ocaziunea unei telegrame private. V'am spus însă că s'a făcut anchetă. Ancheta a dat rezultatul că prefectul nu a fost nici de cum culpabil și că ar fi luat inițiativa la acest fapt.

Declar că nu am nimic de adăogat.

D. Cămărășescu. Ca membra din comisiunea de petițiuni, voesc să vă fac cunoscut că ne-am ocupat și cu petițiunea jidovilor și mâne chiar vom pune raportul la ordinea zilei.

Incidental este închis.

D. ministru de rebel depune menagiul relativ la proiectul de lege pentru chomarea unui contingent de patru-spre-zece mii oameni.

D. ministru al justiției. Roagă pe d. Deșliu a amăna interpelarea ce i-a adresat în privința maltratăreii ce a suferit d. advocat Simonidis din partea președintelui tribunalului de Vaslui.

D. Deșliu primesco amănarea după care dezvoltă interpelarea adresată d-lui ministru al instrucțiunii în privința universității de Iași.

D. Deșliu. D. M. Cogălniceanu când a făcut interpelarea asupra universității de Iași, a făcut o moțiune prin care se in-

terpreta această moțiune este votată de d-v. Văzând însă întârzierea din partea guvernului de a o aduce la îndeplinire, văzând că catedrele sunt încă văduve de profesorii lor, am fost nevoit să adresez această interpelare d-lui ministru, și să l' întreb ce a făcut de când s'a votat această moțiune și până acum. Eu am făcut o întrebare d-lui Sucin profesor de acolo ca să m'î răspună ce îndreptări s'a făcut; mi s'a răspuns că toți profesorii sunt la locul lor, afară de d. Șendrea și d. Ionescu.

Prin urmare votul Senatului este împlinit pe de o parte. Ce se face însă cu catedra d-lui Ionescu? Dacă d-sa este atât de indispensabil guvernului pentru ce nu se înlocuiește prin altă persoană la universitate? Ni s'a spus că era dificil ca să se numească un suplinitor, pentru că nu este o lege anume pentru aceasta. Dar nu era de trebuință să fie o lege espreasă care să l' autorise a pune acest suplinitor.

Ni s'a spus încă că d. Ionescu nu primesco onorariul său de profesor. Dară nu este aceasta cesțiunea; cesțiunea este a catedra stă vacantă și studenții suferă.

Acum să venim la d. Șendrea. D-sa și-a dat demisiunea, prin urmare trebuie publicat concurs pentru ocuparea catedrei d-sale. Pentru cei alți profesori care s'au pus la posturile d-lor, nu am ce să zis de cât să regret că acești domai sunt de câte patru ori funcționarii așa în cât nu 'și poate vedea regulat de cursuri și sunt profesori numai cu numele firă ca școlarii să profite ceva, căci ei ca să 'și poată trece esamenele trebuie să se intrunească în conferințe private. Ni se prepuze legea pentau agregatii, dară această lege aste nu lux, căci dacă d-nii profesori actuali 'și-ar urma regulat cursurile ar fi destul ca să 'și poată împlini prerogativele cu esatitate.

D. ministru al Instrucțiunii. Mi-l'ad curajial a declara Senatului că în urma însemnelor debaterii ce a ocazionat moțiunea d-lui Cogălniceanu, promițând a lua toate măsurile de îndreptare acum sunt în pozițiune de a vă spune că am făcut mai mult decât am promia. Și am făcut aceasta nu numai prin forțele mele proprii dară am fost ajutat de uoroc. Trei deputați cari erau profesori au plecat imediat din Cameră și acum își urmează regulat cursurile la Iași.

Celui de al patrulea, d. Șendrea i-am scris punându-i în vedere moțiunea Senatului și rugându-l ca să lase diplomația și să vină la universitate fiind unul din cei mai eminenți profesori. D-sa a refuzat categoric și mi-a spus că-și dă demisiunea.

În urmă însă venind în Bucuresci, am insistat din noi împănă cu d. Ministru de Esterne, și acum am plăcere a vă anunța că d-sa a primit a demisiona din funcțiunea diplomatică ce ocupa și în curând 'și va reîncepe cursul său.

Mai era o chestiune de rezolvat, chestiunea absențelor d-lor profesori. Eu am arătat Senatului că nu sunt de opinie a se aplica și profesorilor de Universitate măsurile corective ale legii instrucțiunii cari se prevăd pentru cei-alți învățători.

Atunci am luat această măsură prepaitoare de a publica prin Monitor numele celor absenți. Mi-s'a adresat însă plângeri din partea d-lor profesori, cari mi-au propus că primesc mai bine a se supune la toate rigorile legii de cât a li-se publica numele prin Monitor; am cerut dară avieul consiliului permanent de instrucțiune i-am pus în vedere interpretațiunea dată de mine art. 306 din Instrucțiune și consiliului a decis ca să fie supuși și d-nii profesori ai Universității la regulele art. 306 din legea instrucțiunii. Ast fel s'a sfârșit și cu această chestiune.

Mai rămâne un singur punct de rezolvat, relativ la catedra de istorii a d-lui N. Ionescu. Eu am recunoscut că d-nu răscăsu care suplinea catedra d-lui Ionescu, nu era cel mai apt pentru aceasta, și am oțărât pe un alt. Am găsit un tânăr eminent, care s'a instrătat deja în literatură noastră prin scrierile sale și care a dat destule probe că poate deveni unul din cei mai eminenți profesori.

Acest tânăr este D. Xenopolu.

D. Deșliu e Român?

D. Ministru Iustr. E Român din cei buni, și din scrierile sale l' cunosc mai bine de cât pe d. Deșliu. Am numit dar pe acest domn ca suplinitor al d-lui Ionescu. Aici mi se va putea obiecta că de ce nu i-am declarat catedra vacantă. Eu am întreb pe d. Ionescu ce este de făcut și d-sa mi-a spus că nu poate să părăsească Bucuresci nu atât pentru funcțiunea de

CAMERA

Sedinta de Vineri 11 Martie 1877.

Sedinta se deschide la ora 1 p. m. sub prezinta d-lui A. Tiriachiu, fiind prezenti 76 d-ni deputati.

Se indeplinec formalitatile ordinare.

D. min. cultor. citesc mesajul Domnec prin care se prelungesc inca cu cinci zile sesiunea Corparilor legiuitoare, adica pana la 20 Martie.

D. Dimanca zice ca ieri s'a impartit raportul de acuzarea ministrilor dati in judecata, actul cel mai mare al acestei Adunari, care a avut curajul a trage la raspundere 11 ministri; propune ca raportul sa priveasca puneri in acuzare sa se trimita pe la toate comunele din tara...

D. Esarcu. Sa se citeasca in toate duminicile pe la Biserice! (convorbiri, miscari).

D. Prezidinte. Tăcere, d-lor, ca nu se aude! Doamna Dimanca, dati propunerea in scris! (intreruperi, convorbiri).

D. P. Grăditeanu. Nu nitati a completa propunerea, adeva sa se trimita raportul si inalt Prea Sfantii sale pentru bisericile! (Ilaritate, zgomot).

D. Mărzescu propune ca raportul sa se ia in discutie imediat.

D. Misan observă ca al 4-lea volum cu noua probe este in tipar și numai după ce va fi gata, opera va fi terminată și se va putea lua in discutie.

D. Mărzescu susține propunerea d-sale de a se pune la ordinea zilei raportul de acuzare.

Voci. Este contra regulamentului! Nu se poate!

D. Sihleanu explica regulamentul care prescrie trei zile de la impartirea unui raport pana la luarea lui in discutie. D. Mărzescu a voit sa ceara urgenta.

D. Grăditeanu susține propunerea d-lui Mărzescu, cerând luarea in discutie a raportului, dacă nu astazi, apoi mâine.

Se inchide discutia.

D. V. prezidinte. Sunt zece deputati caror urgenta? (numărând: una, doi etc.)

D. V. Prezidinte. Sunt numai nouă!

D. C. A. Rosetti. (ridicând mâna) Zece! (ilaritate).

Propunerea de urgenta pusă la vot se respinge.

D. Ferichide își dezvoltă interpelarea auzată d-lui ministru de reșebel in privința unui căpitan care a deținut secneștră pe un mator ce era a se prezenta la Curtea cu jurati din Pitesti și arată mai multe abuzuri d'acolo.

D. ministru de reșebel răspundând citește raportul primit de la acel oficer, care ca jandarm, a executat un mandat judecătoresc.

D. Dimanca respinge toate alogatiunile d-lui Ferichide sustinând tocmai contrariu și intră in toate detaliile întâmplante in Pitesti. (mare zgomot).

Voci. Nu e aici Curtea cu jurati!

Alte voci. Aveți probe?

D. Farulescu. D-le prezidinte! Luati act de modul cum discută d. Dimanca!

D. Prezidinte. Am luat act de intrerupere!

D. Farulescu. Să fiți și eu tratat cu aceeași măsură, să vorbesc ce voad!

După ore-care discuțiunea se inchide incidental.

Să ia in discutie verificarea alegerii col. de Vaslui.

D. Vernescu și d. Esarcu se pronunță pentru validarea alegerii făcându-și rezerve in privința listelor după cari s'a ales.

Se inchide discuțiunea și Adunarea validând alegerea, se proclamă de deputat d. N. Lupescu.

Se continuă discutarea asupra proiectului de lege relativ la timbra și inregistrări. D. Vernescu declară că nu va vota nici pentru una din taxele judecătorești care apară tocmai pe cel sărac, pe țărani; apară comerțul mic și industria mică.

După unele explicări date de d. ministru justiției, d. prim-ministra propune a se suspenda ședința pentru 10 minute și se acceptă.

La redeschidere se votează proiectul cu puține modificări, până la art. 16.

D-nii deputați se rădică spre a pleca.

D. V. prezidinte. Tot d-v. rădicăți ședința!

Voci. Aceasta e sistemul! vox populi vox dei!

Sedinta se rădică la orele 5 jum. seara.

PROTESTUL

CETĂTENILOR ȘI CLERULUI DIN ROMANIA MICA

IN CONTRA SCHEMILOR DOMNULUI

AL SICHLEANU.

Sub-semnații cetățeni și clerici ai României mici, văzând cu durere

cum d. Al. Sihleanu, vice-președintele actualei Adunări legiuitoare a țării noastre, prin nise articole publicate in ziarul „Reforma” insultă clerul in general și religiunea in care ne-am născut, și pe care vom avea o lăsa ca un deposit sunt urmașilor noștri. „protestăm” contra unor asemenea rătăcirii, și rugăm pe înalt Prea Sântitul Primal, pe sântul Sinod, pe onor. Senat, și pe onor. Adunare legiuitoare, ca să binevoiască conform Constituției și legilor esistență a face să se repare onoarea clerului și a națiunii ultragiată in ceea ce are mai sacru!

Scim că conform ziselor Mântuitorului Christos: Omul bun din tesaurul cel bun al inimii sale scoate cele bune; iară omul rău din tesaurul cel rău al inimii sale scoate cele rele (Luca c. VI. 45); nu permitem însă ca un fiu rădăcital Bisericei, vice-prezidinte al unei adunări, chiamată să facă regulamente de pe care țara să și conforme aspirațiunile și acțiunile sale, înainte de a face ceva. să insulte cea mai sacră și cea mai utilă dintre instituțiunile lumii civilizate, a cărei bine-facere egalează și întrece pe a tuturor celor-lalte instituțiunii luate împreună. Terminase cu legile organice, cu ordinea in finanțe, cu datoriile Statului, cu miseria generală? Combătuse toate relele de care suferim ca să ne mai dea de lucru să luptăm cu impietatea și cu demoralizația ce nasc d'a dreptul din articolele sale? Nu poate să facă o lege care să dureze cu siguranță un an, și insultă legea divină, sânta Evanghelie in auturul său. legea in care de secolii sunt scrise și consacrate drepturile omului? Dar d-lui și căși vor mai fi de rădăcirea sa, cu ce ar umplea golul Religiunii? Cu moralitate d'a d-lor? Cu libertate d'a d-lor? Cu justiție d'a d-lor? Cu progresul lui Calvin. care și-a ars de vid amicul: cu totul pentru d-lor, iar pentru cel-laltii indefertentism, sarăcie, despret, insultă și persecuțiuni! Trebuia o asemenea profesiune de credință ca să i cunoască țara să scie cui incredințează destinele sale, viitorul său! După ce toate genurile de d-nii Sihleni au adus poporul in miseria in care se află, fără pained și vestimente! d-lui voad să-i răpască ce i-a mai rămas, pained sufletul: credința și speranța!...

La noi primatul nu se alege de către Prelați și aceștia de către Primat; nu formază clerul stat in stat; ci se alege de Adunările legiuitoare unite. Prin urmare, insultând clerul insultă pre aleși aleșilor națiunii. Clerul mirean se alege de către popor, și insultând clerul insultă pe popor in drepturile sale.

Era bine ca, înainte de a fi vice-prezidinte, să învețe definițiunea Bisericeii din Catechismul cel mic, pagina 7 unde se zice: Prin vorba Biserică aci nu înțelegem edificii materiale in care se aduce serviciul lui Dumnezeu, ci înțelegem unirea tuturor creștinilor într-o credință și sântenie. Ar fi văzut că alt-ceva este Eclesia și alt-ceva Biserica. Eclesia noastră este națiunea noastră coprinzând pe toți Români creștini; iară Biserica este casa de rugăciune in care clerul întreține sentimentul religios prin practica cultului esterior și care trebuie plătit pentru agranș, conform sântei scripturi și Testamentelor strămoșilor noștri care au dotat Biserica cu libertate! De știa aceasta, nu insulta Eclesia chiar de pe tribuna Eclesiei! Ce rădăcirea! Câtă nesocotință și imprudentă! Ce sterilitate de prevedere și de politică sântoasă!...

Insultă clerul fără să observe că insultă o clasă aleasă de Români adevărați caei in cler nu intră decât din fiu poporului! Dar cine a spus d-lui Sihleanu că preotul de când e preot a încetat de a fi Român și cu inima, și cu fapta chiar de că d-lui.

Fie secur d-l Sihleanu că anul acesta nu e anul exterminării preoților, ci e anul deșteptării când gurile preoților vor fi mai utile de cât tot-d'auna propagând, poporul calea adevărului și scapându-l de Christosii falși ai timpului; prin ur-

mare vor fi guri in adevăr inutile numai pentru Sihleni. Nu oameni fără principii și fără credință au salvat veri o dată țara aceasta de asupritori, și părășiti: ci oameni religioși ca toți Domnii glorioși și mai apoi ca Filaret, Ilarion, Benjamin, Neofit, Iosafat, preotul Șapcă in unire cu alți membrii ai Eclesiei ca Eliade, Gulescu, Pleșoianu, Lazar, domnu Tudor Vladimirescu, Negru, Cogălniceanu, Panu, Grăditeanu, Tell, Magheru, Pleșoianu, Balcescu, Văcăreșii, etc. etc., care nu insultă și nu insultă religiunea străbunilor lor! Salvatorul Christ și apostolii numesc pe toți membrii Eclesiei, frați! D. Sihleanu insultă nepepedit națiunea in drepturile sale, insultă 20 mii de Români clerici, amenințându-i cu distrugerea chiar anul acesta! Frumoasă libertate! Nu ti dorim nief gloria lui Manete nief pe a lui Petru Bruis, Timpul, anif, anatelmelor și afurisenilor a trecut ti rămâne disprețul pentru tot ce a zis și va mai zice!

Terminând cu protestul, ne credem obligați a exprima mulțumirile noastre stimabilului d-nu C. Căță Niculescu pentru scrisoarea deschisă adresată d-lui Sihleanu, prin care face ca adevărul să triumfe contra rădăcirii. Această frumoasă apologie va ocupa locul ce merită in istoria Eclesiei noastre.

Mulțumim asemenea cu recunoștință stimabilului d-nu V. Al. Ureche, care in adunarea legiuitoare ridică vocea sa putinte in favoarea școlii și a bisericeii, arătând Românilor de ce trebuie să se îngrijească.

D-zeu să protege pe toți Români bun!

(Urmează 102 iscălituri).

SCRIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Londra, 19 Martie. Guvernul a făcut Camerei Lordilor împărtășirea că Comitele Șualoff i-a comunicat răspunsul Rusiei. In acest răspuns se propun unele modificări, pe care cabinetul englez nu le-a putut lua in considerațiune. Lordul Derby răspundând la interpelețiunea lui Stratheden, a zis că Sir Elliot e gata să plece la Constantinopol dar de o cau dată simte trebuință de odihnă. Va pleca numai de cât după ce se va însănătoși.

St. Petersburg, 19 Martie. Proiectul de protocolul Englierei a fost eri comunicat guvernului de aici. Guvernul e dispus a se înțelege cu Englierea și este probabil, că înțelegerea se va realiza. După știrile sosite din Muntenegru principele Nicolae e hotărit a se adresa către puterile europene, dacă nu ar putea obține acordarea concesiunilor de la Poartă.

Constantinopol 19 Martie. In cea d'antăi ședință ordinară a parlamentului, mai mulți dintre deputați intră care unul din ei din roședință, din Brusa și Ierusalim vor propune a adresa către Sultan, ca răspuns la discursul de tron in care se va da expresie dorinței și speranței, că paces se va mântuia. Se asigură, că la numirea vice-prezidenților vor fi considerați și creștinii.

DIEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI.

Agencia Havas. Londra, 24 Martie, noapte. Camera Comunelor, D. Fawcet dezvoltă o moțiune ostilă Turciei. El zice că toate promisiunile de reforme sunt zadarnice și nu offeră garanții.

D. Gladstone cere explicări asupra politiceii esteriore.

D. Northcote, cancelarul Echigajeralui, declară că guvernul nu are intențiunea de a părăși pe creștin, ca politica și principiele guvernului nu s'au schimbat, că cabinetul voad a mântuia pacea in Europa și a apăra interesele Angliei. Cel mai bun mijloc de a îndeplini acest program, este de a ameliora administrațiunea Turciei. D. Northcote adaugă: Dacă Turcia refuză a asculta observațiunile noastre, noi o vom lăsa in propria ei raspundere.

După această declarațiune, Camera pronunță amănarea discuțiunii moțiunii d-lui Fawcet.

NOUĂTILE ZILEI.

Proces de Presd. Eri la tribunallul Ilfov secția I. corecțională, a fost a se judeca anul din multele procese intentate ziarului „Timpul” de către mai mulți credincioși ai guvernului actual. Convingându-se însă de probele ce aveau să se desfigure, onestul reclamanț a arezut necesar să lipsească dela înfățișare, așa că la apel n'a răspuns de cât d. Graudea, ca redactor. Procesul s'a amănă la finele lui Maiu.

SOCIETATEA GEOGRAFICA ROMANA

CONVOCARE

Conform votului consiliului de administrație, aprobat și de Maria Sa Domnitorul, avem onoarea a convoca pe toți d-nii mem-

brii a se intruni in adunare generală, conform art. 20 și 21 din statutele Societății.

Diminea, la 13/25 Martie, 1877

In sala de deliberare a Senatului, la 8 ore seara.

Programa lucrărilor:

1. Raportul biroului despre mergul Societății geografice române in cursul anului 1876.
2. Raportul d-lui casier contabil pentru încheierea bugetului de venituri și cheltueli ale anului 1876.
3. Aprobarea de către adunarea generală a bugetului definitiv de venituri și cheltueli pe anul încetat 1876.
4. Votarea proiectului de buget de venituri și cheltueli pe anul 1877.
5. Se va supune la aprobarea adunării generale proiectul de regulament pentru confecțiunea unei cărți geologice a țării, proiect elaborat de comisiunea aleasă de adunarea generală in sesiunea din Octombrie 1876.
6. Se va supune la aprobarea adunării generale programe pentru premiul „Socec”, elaborat de comisiunea aleasă in sesiunea din Octombrie 1876.
7. Propunerea de membrii onorifici.
8. Prelinoarea consiliului de administrație și a biroului Societății.

Ședințele se vor continua și in zilele următoare până la epuizarea materiei enumerate mai sus.

Sperăm ca toți domnii membrii se vor grăbi a veni să ia parte la aceste lucrări ale Societății.

Vice-Prezidinte, A. A. Cantacuzino.
Secretar-general, George I. Lohovari.

UNIVERSITATE DE BUCAREST

Cours d'histoire litteraire
Dimanche, 13 Mars, à 1 heure après midi, M. de Marsillac fera une conférence l'Art au moyen âge.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

București, 11 Martie 1877.

VALOAREA	Cerete	Oferte	Prețul Real
Oblig. Rurale . 10% 1864	89 1/2	90	89 1/2
„ „ „ la sort	—	96	—
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	—	—
Oblig. Domeniale 8% 1871	80 1/2	81 1/2	81
„ „ „ egal sort	—	97	—
„ „ „ Credit fono rur. 7%	74 1/2	75 1/2	75
„ „ „ Credit fono Urban	—	65	—
Impr. Mun. Cap. 80% 1875	—	75	—
Pensii (300) dobandă fr. 10	120	128	—
Actii Căile fer. rom. 8% 1868	—	—	—
„ „ „ priorități 6% 1868	—	—	—
Dacia C-ile de Asig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	350	—	—
Romania C-ile de Asig.	—	—	—
Act. (fr. 200) 8% 1875	55	—	—
Mandate	—	95 1/2	—
Impr. Municipale fr. 30	—	20	—
Act. Financiare Române 8%	—	—	—
Căile ferate Ottomane	—	—	—
Act. (fr. 400) 8%	—	—	—
Renta Română	—	—	—

CUPOANE	Oferte	Prețul Real
Oblig. Rurale p. Octombria c.	—	97
„ „ „ Domeniale	—	97 1/2
„ „ „ Fonciare rurale	—	97
„ „ „ Comanale	—	—

DEVISE	Oferte	Prețul Real
Paris	—	99 1/2
Marselle	—	99 1/2
București	—	99 1/2
Amstel	—	99 1/2
Londra	—	95
„ „ „ la mari	—	3498 1/2
Hamburg	—	—
Amsterdam	—	—
Vienna	—	—
Berlin	—	121 1/2
Lipsa	—	—
Esoompt	—	—
Lira Ottomana	—	—
Gulden austri.	—	—
Agio c. Argint.	—	—

CURSUL VIENEI	23 Martie (st. n.) 1877.
Metalice	64 10
Nationale	68 25
Renta in aur	77 90
Lose	110 25
Acțiunile băncii	822 —
Credituri	153 40
London	122 65
Obligatiuni rurale ungare	74 50
„ „ „ temegar	72 75
„ „ „ transilvane	71 50
Argint in mărfuri	103 90
Deualt	5 80
Napoleonul	9 78
Mare 100	60 15

CURSUL DE BERLIN	23 Martie (st. n.) 1877.
Acțiunile căilor ferate române	13 —
Obligatiunile române 6%	50 60
Priorități căilor fer. rom. 8%	56 —
Imprunntul Oppenheim	87 75
Napoleonul	16 26
Vienna, termen scurt	165 80
„ „ „ lung	164 55

De vëndut, din causa de

landă și o pereche de cai. A se adresa la administrațiunea ziarului „Timpul”.

527—8.

De închiriat, pe unul ori mai

din Strada Șcanilor No 33 având peste tot șase încăperi una bucătăria, două pivniți, osebit grajd, șopron, puț in curte. A se adresa la proprietarii lor D. Stefan Ștefănescu, in cancelarin Autreprizei Impositalui spirtoșelor (Hotel Hille).

CEL MAI MARE MAGASIN
DE
HAINA CONFECTIONATE
SI
DE ARTICOLE DE MODA
„A LA BELLE JARDINIÈRE“
IOSEF GRUNBAUM
 20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei Casele Grecenu 20

Avis important.

Am onorea a aduce la cunoscința onor. Clientele că Magazinul de haine confecționate și de articole de Modă din colțul Bulevardului, care până acuma era sub firma ALB. & JOS. GRUNBAUM, a trecut în singura mea posesiune. Rugând a fi onorat tot cu aceeași încredere de care s'a bucurat acest magazin până acuma, semnez

Cu tot respectul **JOSEF GRÜNBAUM.**

Espositiunea de Haine

Invit pe Onor. Public să bine-voiască a visita magazinul meu, unde va găsi o

ESPOSITIONE DE HAINA CONFECTIONATE

cum n'a fost încă în București, și anume:

COSTUME COMPLETE
REDINGOTS SI JAQUETE

CU GILETCELE LOR

Pardesiuri în diverse fașone

din stofele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite dupe jurnalele cele mai noue

PRETURILE SUNT ESPUSE IN GALANTARELE MAGASIEI

pe strada Mogoșoiei și Bulevardul și se poate convinge ori-cine că am ramas fidel devisei acestui magazin:

Consum mare si pretiuri foarte moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

„A LA BELLE JARDINIÈRE“

20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei Casele Grecenu 20.